

[Halvdan Henriksen.]

slutning, socialdemokratiet og det radikale venstre har givet det af mit parti i det andet høje ting under 6. oktober i år fremsatte forslag til beslutning. Forslaget, som også den højtærede handelsminister har tiltrådt, går ud på, at der nedsættes en hurtigt arbejdende kommission bestående af repræsentanter for de interesser, der i særlig grad berøres dels af vareforsyningsloven, dels af prisloven. Hensigten med denne kommission er at undersøge mulighederne for en afvikling dels af vareforsyningsloven, dels af prisloven under hensyn til den forbindelse, der består mellem disse tvende lovområder.

Jeg ved særdeles vel, at partiet venstre og iøvrigt beklageligvis også fremtrædende erhverv, der dog erkender vor gode vilje, frygter for, at denne kommission skal blive en slags sovepude, og at regeringen har til hensigt at benytte kommissionen til at forhale sagen. Jeg nærer ikke denne frygt, bl. a. fordi det er en forudsætning for kommissionens nedsættelse, at bestræbelserne for at afvikle vareforsyningsloven skal fortsættes, medens kommissionen sidder. Vi lægger altså betydelig vægt på denne kommission og ser med fortrøstning hen til dens arbejde. Det gør det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, der talte på partiet venstres vegne, åbenbart ikke. Det ærede medlem fremsatte en udtalelse om, at man havde indfiltreret erhvervene i administrationen. Det kan da i hvert tilfælde ikke gælde det forslag, der i øjeblikket er til behandling om nedsættelse af en kommission, for hvad siger betænkningen? I betænkningen står der, at en sådan kommission — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere nogle linier fra betænkningen fra det andet høje ting, anden betænkning foreligger der jo ikke — snarest vil blive nedsat

„med den opgave at gennemgå lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 209 af 15. maj 1948, og lov om priser m. v. . . . og at afgive en redegørelse herfor til regeringen.“

Der er ikke tale om nogen indfiltrering i administrationen; der er tale om, at kommissionen, når den har tilendebragt sit arbejde, skal afgive en redegørelse til regeringen.

Beklageligt er det iøvrigt, at partiet venstre har ønsket at holde sig udenfor. Det havde været bedre, hvis alle fire partier var blevet enige om at gennemføre forslaget, og man skulde have troet, at der

havde været mulighed derfor i betragtning af, at også partiet venstre erkender, at lovforanstaltninger på dette område under de forhåndenværende forhold ikke kan undværes. At et og andet i forslaget, også som det nu foreligger, kunne være formet på en anden måde, og at vi meget gerne havde set, at forslaget var blevet formet endnu mere i overensstemmelse med vore synspunkter, end tilfældet har været, er en anden side af sagen. Hvis venstre havde været arbejdsvilligt, er det da også højest sandsynligt, at man kunne have fået gennemført bestemmelser, der i højere grad havde imødekommet de synspunkter, som venstre og vi deler. Jeg håber nu oprigtigt, at det vil være muligt at finde veje frem til restriktionernes fuldkomne afvikling. Forslaget, der jo oprindeligt var formet således, at loven skulle forblive i kraft indtil udgangen af december måned 1949, er nu ændret derhen, at loven skal udløbe den 15. november 1949, og inden dette tidspunkt skulle man forhåbentligt være nået så langt frem, at man kan se vejs ende.

At de meget omtalte ekspropriationsbestemmelser nu falder bort, anser jeg for en fordel, selvom de endnu ikke på noget tidspunkt har været anvendt. Iøvrigt skal jeg henvise til den foreliggende folketingsbetænkning, der overmåde udførligt omtaler en række enkeltheder vedrørende forslaget og vedrørende de tilsagn, den højtærede handelsminister under udvalgsbehandlingen har givet rigsdagen. Det ser ud til, at den højtærede handelsminister på en række områder har stillet sig imødekommende og forstående overfor de krav og ønsker, der er fremsat af visse af udvalgets medlemmer, og jeg håber, at den højtærede handelsminister i sin administration af loven vil drage omsorg for, at disse løfter og tilsagn opfyldes. Jeg nærer ingen kvalificeret tillid til den højtærede handelsminister — det erkender jeg åbent —, men jeg har dog et lille håb om, at loven vil blive administreret på en sådan måde, at det ikke giver anledning til berettigede klager fra erhvervslivets udøvere. Måtte mit håb ikke blive beskæmmet!

En smidig og klog administration af loven er en nødvendighed, hvis man skal kunne gøre sig håb om at lette det tryk, den nugældende lovs bestemmelser har udøvet på erhvervslivet, og som vi for vort vedkommende i så høj grad, som det overhovedet er muligt, ønsker at lette. Man har fra partiet venstres side betvivlet regeringens gode vilje til at søge gennemført en afvikling af